

Sygn. akt. I 1 C 764/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni - I Wydział Cywilny, Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy M. B.

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Świsł

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2023 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy M. G.

przeciwko J. C.

o zapłatę

oddala powództwo;

obciąża powódkę kosztami procesu, uznając je za poniesione.

UZASADNIENIE

I.

(żądanie i podstawa faktyczna powództwa)

Powódka Gmina M. G. wniosła pozew przeciwko J. C. o zapłatę kwoty 350,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Dochodzone roszczenie związane było z usunięciem dnia 16 lipca 2021 roku należącego do pozwanego pojazdu A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z parkingu przy ul. (...) w G.. Koszt usunięcia pojazdu wynikała z faktury VAT nr (...). Wezwanie pozwanego do zapłaty nie odniosło skutku.(pозew – k. 3-3v.)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 maja 2023 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, k. 18)

II.

(stanowisko pozwanego)

Pozwany wywiódł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podniósł, że dnia 18 listopada 2020 roku otrzymał wezwanie od Straży Miejskiej do usunięcia samochodu z parkingu. Wówczas od ponad 3 lat nie był właścicielem ww. pojazdu. Dnia 3 grudnia 2020 roku skontaktował się ze Strażą Miejską i na jej prośbę przesłał e-mailem umowę zbycia pojazdu.

(sprzeciw, k. 23-23v.)

III.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 17 lutego 2017 roku pozwany J. C. nabył od G. M. pojazd marki A. (...) o numerze VIN (...) i numerze rejestracyjnym (...).

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 17 lutego 2017 r., k. 8)

Dnia 20 maja 2017 roku pozwany zbył ten pojazd na rzecz Ł. P..

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 20 maja 2017 r., k. 25)

Pismem z dnia 18 listopada 2020 roku Straż Miejska w G. wezwała J. C. do doprowadzenia ww. pojazdu do stanu używalności lub jego usunięcia w terminie 7 dni.

(dowód: pismo z dnia 18 listopada 2020 r., k. 24)

Pozwany skontaktował się telefonicznie ze Strażą Miejską i w wyniku rozmowy przesłał dnia 3 grudnia 2020 roku na adres e-mail rewirowi1-sm@ (...) .pl umowę zbycia ww. pojazdu.

(dowód: wiadomość e-mail z dnia 3 grudnia 2020 r., k. 40)

Dnia 16 lipca 2021 roku na podstawie dyspozycji usunięcia nr (...) powódka usunęła ww. pojazd z parkingu przy ul. (...) w G..

(dowód: dyspozycja usunięcia nr (...), k. 6, pismo z dnia 10 stycznia 2022 r., k. 7)

Koszt przechowywania i złomowania tego pojazdu wyniósł 1.500,00 zł.

(dowód faktura VAT nr (...) z dnia 17 lutego 2022 r., k. 9)

Zgodnie z uchwałą nr XXIV/792/20 Rady Miasta G. z dnia 25 listopada 2020 roku w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdów na parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu ustalono stawkę za usunięcie pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t w wysokości 350,00 zł.

(dowód: uchwała nr XXIV/792/20, k. 16-16v.)

Pismem z dnia 11 lutego 2022 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 350,00 zł za usunięcie ww. pojazdu – w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

(dowód: wezwanie z dnia 11 lutego 2022r., k. 10, potwierdzenie nadania, k. 11-12)

Sąd zważył co następuje:

IV.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony.

(ocena dowodów)

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że dowody z dokumentów przedłożonych przez strony są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów (z wyjątkiem umowy sprzedaży pojazdu z dnia 20 maja 2017 roku), w tym zgodności przedstawionych kopii dokumentów z oryginałami, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Strona powodowa zakwestionowała autentyczność umowy sprzedaży pojazdu z dnia 20 maja 2017 roku. Zgodnie jednak z treścią art. 253 k.p.c. jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać.

W niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała inicjatywy dowodowej w tym zakresie, a zatem nie było podstaw do twierdzenia, że rzeczona umowa sprzedaży była nieautentyczna. Strona powodowa zarzutu tego nie sprecyzowała. Nie jest jasne, czy powódka kwestionuje podpisy pod umową, jej datę czy cokolwiek innego. Brak było podstaw do kwestionowania autentyczności tej umowy z uwagi na fakt, że wskazana umowa została przedstawiona Straży Miejskiej w wiadomości mailowej z dnia 3 grudnia 2020 r. Nie mogła ona być spreparowana dla potrzeb niniejszego postępowania.

V.

(rozstrzygnięcie i podstawa prawna wyroku)

Podstawę roszczenia powódka wywodziła z art. 50a ust. 1 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym pojazd pozostawiony bez tablic rejestracyjnych lub pojazd, którego stan wskazuje na to, że nie jest używany, może zostać usunięty z drogi przez straż gminną lub Policję na koszt właściciela lub posiadacza.

Zgromadzony w sprawie materiał dowody pozwolił na ustalenie, że już na 3 lata przed wezwaniem pozwanego do doprowadzenia pojazdu do używalności lub usunięcia pojazdu z parkingu przedmiotowy pojazd nie należał do pozwanego. Co istotne, już w grudniu 2020 roku pozwany przesłał Straży Miejskiej w G. umowę sprzedaży pojazdu. Powódka nie zdołała skutecznie zakwestionować autentyczności tej umowy. Powódka nie udowodniła, że pozwany był posiadaczem wskazanego pojazdu.

Skoro pozwany nie był właścicielem ani posiadaczem pojazdu w chwili usunięcia go z drogi publicznej, to po stronie powódki nie powstało przeciwko pozwanemu roszczenie o zapłatę na podstawie art. 50a ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie powołanego przepisu stosowanego a contrario oddalił powództwo.

VI.

(koszty procesu)

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II. wyroku na podstawie art. 98 §1 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążono powódkę całością kosztów procesu, uznając je za uiszczone w całości.